

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPSKI SUD ZA LJUDSKA PRAVA

DRUGI ODJEL

ODLUKA

Zahtjev br. 26835/19
Zrinka BLAŽEVIĆ
protiv Hrvatske

Europski sud za ljudska prava (Drugi odjel), zasjedajući 4. lipnja 2024. u odboru u sastavu:

Lorraine Schembri Orland, *predsjednica*,
Frédéric Krenc,
Davor Derenčinović, *suci*,

i Dorothee von Arnim, *zamjenica tajnika odjela*,
uzimajući u obzir:

zahtjev (br. 26835/19) protiv Republike Hrvatske koji je hrvatska državljanka gđa Zrinka Blažević („podnositeljica zahtjeva”), rođena 1943. godine, živi u Zagrebu i koju je zastupao g. F. Galić, odvjetnik u Zagrebu, podnijela Sudu na temelju članka 34. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda („Konvencija”) dana 14. svibnja 2019.,

odluku da se Vladu Republike Hrvatske („Vlada”), koju je zastupala njezina zastupnica, gđa Š. Stažnik, obavijesti o zahtjevu,
očitovanja stranaka,
nakon vijećanja odlučuje kako slijedi:

PREDMET SPORA

1. Zahtjev se odnosi na lišenje vlasništva koje je proizašlo iz Odluke Vlade od 23. rujna 1999. („Odluka Vlade”) o sanaciji i restrukturiranju Croatia banke („banka”) kojom su dioničarima banke, među ostalim podnositeljici zahtjeva, oduzete dionice i na nedostatak pristupa sudu u tom pogledu.

2. Dana 19. veljače 2001. podnositeljica zahtjeva podnijela je tužbu nadležnom trgovačkom sudu protiv Državne agencije za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka („DAB”) i banke tražeći od suda da: (a) donese deklaratornu presudu kojom potvrđuje da je ona vlasnica određenog broja novoizdanih dionica; (b) naloži DAB-u da prenese odgovarajući broj

dionica iz svog portfelja na nju i (c) naloži banci da ju upiše kao imatelja tog broja dionica u svoj registar dionica. Trgovački sudovi odbili su njezinu tužbu, a Vrhovni sud proglasio je nedopuštenom njezinu naknadnu izvanrednu reviziju. Dana 17. listopada 2018. Ustavni sud odbio je podnositeljčinu ustavnu tužbu, a 2. studenoga 2018. obavijestio je njezina punomoćnika o svojoj odluci.

3. Podnositeljica zahtjeva pred Sudom je prigovorila da su joj, na temelju Odluke Vlade, oduzete dionice bez naknade. Nadalje je prigovorila da je Odluka Vlade bila neustavna i da su domaći sudovi odbili ispitati njezinu ustavnost i zakonitost. Pozvala se na članak 6. stavak 1. Konvencije i članak 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju.

OCJENA SUDA

4. Vlada je tvrdila da, prije nego što je donesena Odluka Vlade, podnositeljica zahtjeva nije iscrpila domaća pravna sredstva jer nije: (i) sazvala izvanrednu skupštinu banke; (ii) podnijela upravnu tužbu na Upravnom sudu protiv odluke Hrvatske narodne banke o imenovanju privremenog upravitelja ili (iii) podnijela tužbu za naknadu štete protiv članova Uprave i Nadzornog odbora banke jer nisu vodili poslove s dužnom pažnjom urednog i savjesnog gospodarstvenika.

5. Podredno, Vlada je navela da podnositeljica zahtjeva nije poštovala pravilo o šest mjeseci jer je, u nedostatku djelotvornog pravnog sredstva protiv Odluke Vlade, šestomjesečni rok počeo teći od dana njezina donošenja 23. rujna 1999.

6. Sud primjećuje da Vlada navedene tvrdnje nije iznijela u vodećem predmetu *Project-Trade d.o.o.*, br. 1920/14, 19. studenoga 2020. U svakom slučaju, s obzirom na svoja utvrđenja u tom predmetu, Sud primjećuje da je podnositeljica zahtjeva u ovom predmetu iskoristila pravno sredstvo za koje se u to vrijeme činilo da ima razumne izgleda za uspjeh i ponavlja da su, ako je dostupno više potencijalno djelotvornih pravnih sredstava, podnositelji dužni iskoristiti samo jedno od tih sredstava (*ibid.*, stavak 54.). Činjenica da dotično pravno sredstvo nije imalo nikakvog izgleda za uspjeh i da je stoga bilo nedjelotvorno utvrđena je tek 24. srpnja 2013. (*ibid.*, stavak 56.). U to vrijeme pravna sredstva koja je predložila Vlada (vidi stavak 4. ove odluke), bez obzira na njihovu (ne)djelotvornost, više nisu bila dostupna jer su relevantni rokovi istekli (uspoređi *ibid.*, stavak 57.).

7. To znači da podnositeljica zahtjeva nije bila dužna iskoristiti ta pravna sredstva i da bi, podnošenjem zahtjeva Sudu u roku od šest mjeseci od dostave odluke Ustavnog suda donesene u njezinu predmetu, poštovala rok od šest mjeseci (vidi *ibid.*, stavci 48. – 59., i *Pintar i drugi protiv Slovenije*, br. 49969/14 i četiri druga zahtjeva, stavci 103. i 106. – 107., 14. rujna 2021.).

ODLUKA BLAŽEVIĆ protiv HRVATSKE

8. Međutim, upravo to podnositeljica nije učinila. Konkretno, podnositeljčinu punomoćniku odluka Ustavnog suda dostavljena je 2. studenoga 2018. (vidi stavak 2. ove odluke), a zahtjev Sudu podnijela je 14. svibnja 2019., odnosno, više od šest mjeseci kasnije.

9. Iako je točno da to nije bila činjenica na kojoj se temeljio Vladin prigovor na temelju nepoštovanja šestomjesečnog roka, Sud ponavlja da je to pitanje koje mora ispitati po službenoj dužnosti (vidi, primjerice, *Fu Quan, s.r.o. protiv Češke Republike* [VV], br. 24827/14, stavak 168., 1. lipnja 2023., i ondje navedene predmete).

10. U skladu s tim, ovaj zahtjev je nedopušten na temelju članka 35. stavka 1. zbog nepoštovanja pravila o šest mjeseci te se stoga mora odbaciti sukladno članku 35. stavku 4.

Iz tih razloga Sud jednoglasno

utvrđuje da je zahtjev nedopušten.

Sastavljeno na engleskome jeziku i otpravljeno u pisanom obliku dana 27. lipnja 2024.

Dorothee von Arnim
Zamjenica tajnika

Lorraine Schembri Orland
Predsjednica

Prevela prevoditeljska agencija Alkemist

ALKEMIST
European Translation Agency
ALKEMIST/STUDIO d.o.o.
Miramarska 24/6, 10 000 Zagreb
OIB: 72466496524